Nu en Straks

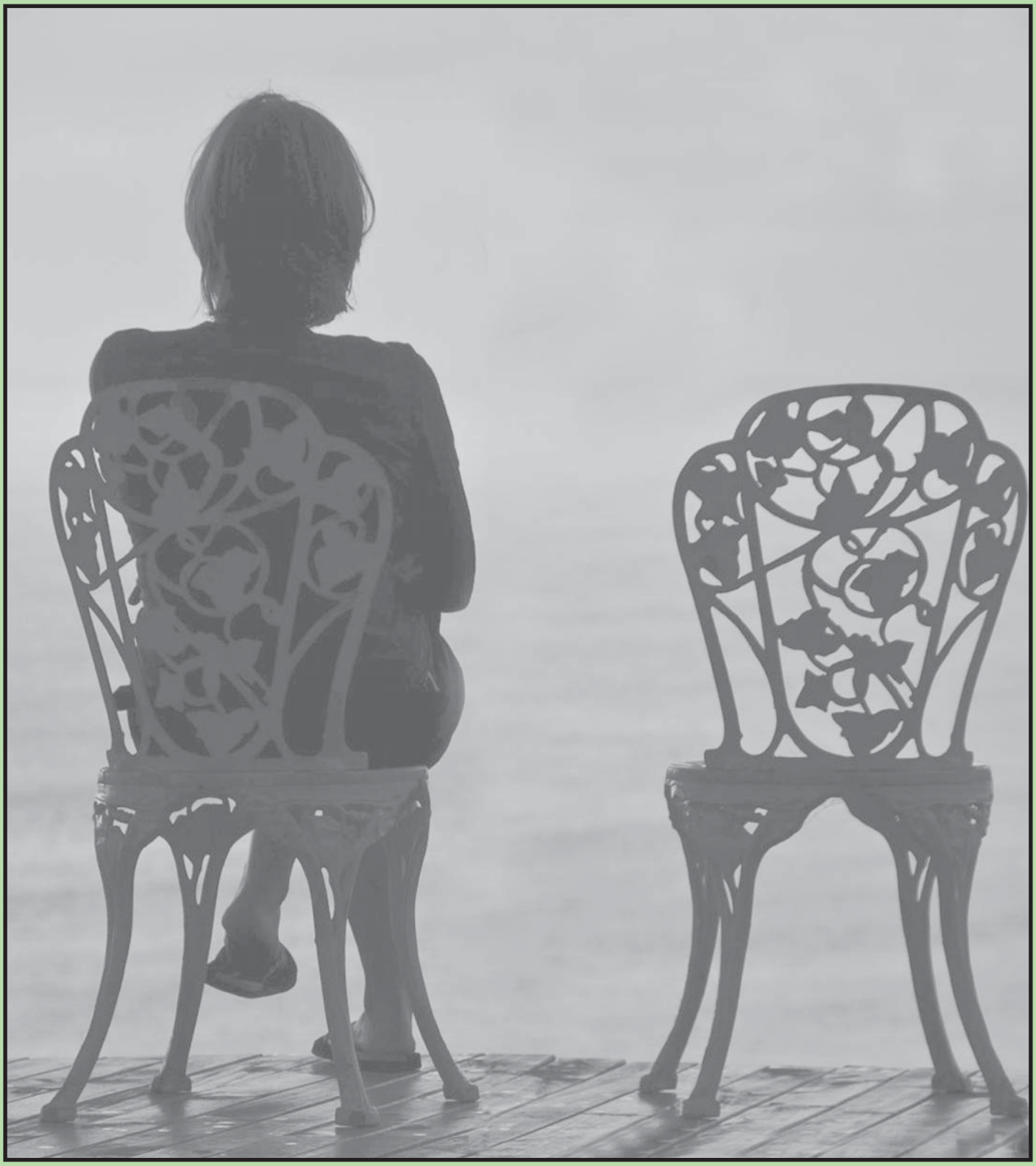

INFORMATIEBLAD VAN DE
PAROCHIE ST. WERENFRIDUS
35e JAARGANG NUMMER 2
2 NOVEMBER 2012

herfst

REDACTIE

e-mail:
parochieblad.nuenstraks
@gmail.com

Pastorie:
Dorpsstraat 71
Tel.: 581268
Pastor J. Suidgeest

R. Kuin-Ooijevaar,
S. Koopmanstr. 107
Tel.: 582893
A. Koomen-Kuip,
Floralaan 27
Tel.: 583579
A. Neefjes-Kuip,
Nieuwstraat 7
Tel.: 583603

www.sintwerenfridusparochie.nl

Illustraties: P. Brandsen
Drukwerk: F. Dudink
Lay-out: T. de Hoogt

BELANGRIJK

Voor afspraken met, vragen en mededelingen aan pastor Suidgeest per telefoon is de beste tijd om te bellen:
MAANDAG t/m VRIJDAG
's morgens tussen 9.30 uur en 10.00 uur en 's avonds tussen 18.00 uur en 18.30 uur.

De redactie heeft de vrijheid om ingekomen kopij eventueel aan te passen.

Stichting HWK
Hulpverlening vanuit de Westfriese Kerken

Bent u het spoor even kwijt? Wilt u praten over uw problemen?

De Stichting Hulpverlening vanuit de Westfriese Kerken is er voor iedereen. Zij biedt gratis hulp en begeleiding aan mensen in moeilijke/crisissituaties.
Samen met u zoeken we naar een weg om verder te gaan!
Tel. 0229-271684
Website: www.hulpverlening-westfriesekerken.nl

BIJ DE VOORPLAAT

2 NOVEMBER ALLERZIELEN

Op Allerzielen, 2 november, bidt de Katholieke Kerk voor alle overledenen die nog niet bij God in de hemel zijn. In de katholieke cultuur trekken veel mensen op die dag naar kerkhoven om hun geliefden te gedenken.

Zielen

'Allerzielen' is afgeleid van 'gedachtenis aller zielen'.
De naam veronderstelt de oude christelijke overtuiging dat de mens bestaat uit een lichaam en een ziel. Na de dood van een mens wordt de ziel gescheiden van het lichaam en gaat ze naar een zekere bestemming. De zielen van de overledenen gaan naar de Hemel, het Vagevuur of de Hel. In één van deze drie bovennatuurlijke oorden wachten alle zielen op de 'jongste dag' wanneer zij met hun verrezen lichamen verenigd zullen worden.

Louteringsproces

De zielen in het vagevuur zijn van de eeuwige verdoemenis gered maar moeten nog van hun onvolkomenheden worden gezuiverd om Gods licht te kunnen verdragen. De viering van Allerzielen is bedoeld om dit louteringsproces te ondersteunen. Door gebed en offer helpen de levenden de overledenen om hun uiteindelijke bestemming te bereiken: eeuwig gelukkig zijn bij God.

Bronpagina afbeelding: http://eindhoven.dichtbij.nl/prikbord/allerzielen-gratis-vermelding-eindhovens-dagblad

In dit nummer

Liturgisch rooster 3
Kindernevendienst 4
Allerzielen - 2 november 4
Kerstzangdienst 4
Thema van de Maand: Kleine tekenen 5
Gedicht **Afscheid** 5
Nieuws van het parochiebestuur 6
Koor 7
Het Orgel 7
De Zonnebloem 8
PCI **Armoedig of Armoede** 8
Vormen 8
Onze pelgrimsreis naar Lourdes 9
Adventsactie: Schoonwater voor Bethlehem 10
Missie-Zendingskalender 2013 11
Het beroemdste plafond van de wereld, 500 jaar schoonheid 12
In gesprek met Tine Koper-Bot 13
Familieberichten 15
Gedoopt/Huwelijk/Huwelijksjubileum 15
In memoriam 15
Voor de kinderen: **Maarten** / Kleuplaat 18

Van de redactie

Op het moment dat dit stukje getypt wordt is het buiten 19 graden en het zonnetje schijnt.
Als er niet zoveel bladeren op straat hadden gelegen zou je denken dat het zomer is.
De dagen worden echter korter. 's Avonds is het al vroeg donker. De tijd van St. Maarten en St. Nicolaas breekt weer aan. In de winkels is dit ook al goed te merken.
In de kerk worden op 2 november, Allerzielen, de overledenen van het afgelopen jaar herdacht. Een goede manier om met elkaar tot steun te zijn voor de nabestaanden.
Arda heeft een mooi gedicht geschreven over 'Afscheid'.
Ook wordt uw aandacht gevraagd voor de Adventsactie, dit jaar voor schoon drinkwater in Bethlehem.
In het interview van deze Nu en Straks heeft Riet aan Tine Koper-Bot een paar vragen gesteld over haar vrijwilligerswerk als misdienaar/misdienette tijdens begrafenissen en uitvaart.
Kees en Vera Ooijevaar zijn met meerdere personen op pelgrimsreis naar Lourdes geweest.
Hoe zij dit ervaren hebben kunt u in een mooi samengevat verslag lezen.
Veel leesplezier!

In het weekend zijn de vieringen in de kerk:
zaterdag om 19.00 uur, zondag om 10.00 uur.
Op zondag is er om 11.30 uur Doopgelegenheid, na afspraak.

In de week zijn de vieringen in 'De Inzet' op:
woensdagavond om 19.00 uur,
de eerste vrijdag van de maand,
's morgens om 09.30 uur.
Daarna is er gelegenheid voor een kop koffie.

Op de eerste zondag van de maand is er na afloop van de viering van 10.00 uur in 'De Inzet' gelegenheid om een kop koffie te gebruiken. Van harte welkom!

De nieuwe naam voor de leden van het vroegere Regiokoor is: Middenkoor.

Liturgisch rooster
2 november tot en met 23 december 2012

Vrijdag 2 november: ALLERZIELEN

19.30 uur: Gedachtenisviering van onze dierbare overledenen met Herenkoor. Voorganger is Pastor J. Suidgeest. De verzorgers van de Avondwakevieringen en van Uitvaartliturgie zijn medevoorgangers in deze Gedachtenisviering. De namen worden genoemd van degenen die in het afgelopen jaar zijn gestorven. Er is het licht van kaarsen en de kruisjes hebben hun betekenis. Het is een bijzondere avond.
In het Verzorgingshuis St. Jozef is er op deze vrijdag 2 november 's middags een Gedachtenisviering, aanvang 16.00 uur. Ook daarin onze aandacht voor en onze verbondenheid met onze dierbare overledenen.

3-4 november:

vrijdag 2 november 16.00 uur:
Verzorgingshuis: Allerzielenviering.
zaterdag 19.00 uur:
Woord-Communieviering met Kinder/Jeugdkoor.
Groep Wervershoof.
zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met Dameskoor.
Pastor J. Suidgeest.

10-11 november: DIACONAAL WEEKEND

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met Middenkoor.
Pastor J. Suidgeest.
zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met Heren v/h koor. Groep Wervershoof.
Thema in dit Diaconaal Weekend is: *'Wie zijn onze bondgenoten? Wat kunnen wij voor elkaar betekenen?'*

17-18 november:

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis met Kinder/Jeugdkoor.
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met AOW-Jongerenkoor.
Pastor J. Suidgeest.
zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met Herenkoor.
Pastor J. van Dril.

24-25 november: CHRISTUS KONING

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
Woord-Communieviering met Dameskoor. Groep Wervershoof.
zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met Middenkoor.
Pastor J. Suidgeest.

1-2 december: 1e ADVENT

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met Herenkoor.
Voorganger is Pastor J. Suidgeest.
zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met Middenkoor. Groep Wervershoof.

8-9 december: 2e ADVENT

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met Dameskoor.
Pastor J. Suidgeest.
zondag 10.00 uur:
Woord-Communieviering met Heren v/h koor. Groep Wervershoof.

15-16 december: 3e ADVENT

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis met Herenkoor.
zaterdag 19.00 uur:
Eucharistieviering met liederen.
Pastor J. van Dril.
zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met Herenkoor.
Pastor J. Suidgeest.
Op deze zondagmorgen is er voor de kinderen een Kindernevendienst (zie verder).

22-23 december: 4e ADVENT - BOETEVIERING

vrijdag 18.30 uur: Verzorgingshuis
zaterdag 19.00 uur: deze viering vervalt.
zondag 10.00 uur:
Eucharistieviering met Middenkoor.
Pastor J. Suidgeest.

De viering op **zondag 23 december** (4e Advent) is een **boeteviering**, bedoeld als een bijzondere en persoonlijke voorbereiding op het Kerstfeest. Het is naast een persoonlijk ook een gezamenlijk getuigenis van wie we zijn: mensen met onze tekortkomingen en met onze goede wil. We vragen vergeving, we maken ons klaar om het Kerstfeest zo goed mogelijk te vieren.
Van harte bent u welkom.

Kindernevendienst

Op **zondag 16 december** is er 's morgens tijdens de viering van 10.00 uur voor de kinderen een **Kindernevendienst**. Voor de kinderen wordt het kerstverhaal gelezen.
Zij zullen horen dat Jozef en Maria dan al heel dichtbij Bethlehem zijn gekomen.

We zullen enkele Advents- en Kerstliederen zingen, die van toepassing zijn en bekend zijn.

Kinderen die een instrument bespelen, aan hen de vraag en uitnodiging om hun instrument mee te nemen.

Dat wordt een mooie invulling en toevoeging aan het geheel. Het zal heel goed helpen om alvast in de juiste kerststemming te komen.

Dat willen we toch allemaal!

Van harte welkom aan veel kinderen.

Begeleiding Kindernevendienst
Werenfridusparochie

GAAT U VERHUIZEN?

Help onze administratie. Geef uw verhuizing tijdig door met een verhuiskaart of met deze bon.

Achternaam.....
Voorletters of fam .....
Huidig adres .....
Postcode/Plaats .....
Nieuw adres .....
Postcode/Plaats .....
Verhuisdatum .....

LAAT 'T WETEN!

Bezorgadres: brievenbus pastorie

Allerzielen - 2 november

Dit jaar valt 2 november op vrijdag. Er is 's avonds om 19.30 uur in onze kerk een gedachtenisviering. We gedenken onze dierbare overledenen. We noemen de namen van degenen die in het afgelopen jaar zijn gestorven (vanaf 2 november vorig jaar).
Deze namen staan geschreven op de kruisjes die achter in de kerk, in de vroegere doopkapel, langs de tegelwand een plaats hebben gevonden. Elke naam is uniek. Alle namen zijn geschreven in mensenharten, met dank om de betekenis van hun leven.
Het gaat in de 2 novemberviering ook om vele andere namen die we niet vergeten, uit de tijd daarvoor, soms ook kort geleden of namen uit een verder verleden. Voor het gevoel dikwijls nog heel dichtbij en bijzonder.
Van harte bent u welkom in deze gedachtenisviering. We bidden om licht, om blijvend leven voor hen die zijn gestorven. We bidden om licht en om levenskracht voor ons zelf in de voortgang van ons eigen leven. Mogen we elkaar tot kracht en troost zijn in deze bijzondere viering van Allerzielen.
Net als vorig jaar staan op het kerkhof enkele bouwlampen. Dit maakt het mogelijk om na de viering een bezoek aan het graf of aan de graven te brengen en daar een graflicht aan te steken of bloemen te brengen als een bijzonder teken van aandacht en verbondenheid.

Kerstzangdienst

De jaarlijkse Interkerkelijke Kerstzangdienst, georganiseerd door de plaatselijke Raad van Kerken, is dit jaar in onze kerk op **zondag 16 december, aanvang 16.30 uur** in de middag.
Het parochieel zangkoor van de St.Jozef-parochie te Zwaagdijk-Oost zal de kerstzang verzorgen en de samenzang ondersteunen. Dirigent is Jan Commandeur. Organist is Mariëtte de Graaf-Duin. Samenzang is er met orgelbegeleiding door Arie Heemsbergen. We luisteren naar het kerstevangelie. Er is een korte kerstoverweging door Pastor Ton Heijboer, pastor van de Protestante Gemeente Andijk-Wervershoof.
Als christenen van verschillende kerken en als mensen van goede wil zijn we van harte welkom in een gezamenlijk getuigenis in gebed, zang en onderlinge verbondenheid.
Welkom in dit samenzijn!

Raad van Kerken,
Andijk, Onderdijk, Wervershoof, Zwaagdijk

In de eerstvolgende uitgave van 'Nu en Straks' staat het overzicht van **KERSTMIS** en de **JAARWISSELING** en van de eerste weken in het nieuwe jaar 2013.
Dit nummer zal uitkomen in de week voor Kerstmis..

Kleine tekenen

15 jaar geleden was er het begin van de kruisjes, in de voormalige doopkapel achter in de kerk. Het was in het najaar van 1997. Op de kruisjes staan de namen van de overledenen, geboortedatum en de dag van overlijden. Tussen beide datums kunnen we denken aan een levensweg, een levensverhaal dat de moeite waard mag zijn.
De doopkapel is een geschikte plaats. Immers, de doopvont is een verwijzing naar de doop van het begin. De aanwezige paaskaars is verwijzing naar het licht van het einde, verrijzenis. Na een jaar wordt het kruisje aan de familie gegeven, met ook thuis een eigen plaats, als herinnering.

In de Avondwake is er later een kaars bijgekomen, die op een bepaald moment in deze wake wordt aangestoken. Op deze kaars staan toepasselijke woorden, zoals: *Mensen zijn elkaar gegeven*. Op dit moment de woorden: *Voorbij alle grenzen verbonden in het licht*.
De kaars gaat ook naar de familie, een klein teken van licht. Op bepaalde momenten is er reden om de kaars aan te steken, licht is altijd welkom.

In de Uitvaartliturgie wordt de collecte gehouden voor Mis/Gebedsintenties. Op verzoek nog eens toegelicht:
Er zit iets goeds in om als gemeenschap te willen bidden voor elke overledene en voor de nabestaanden. In gedachten en gebed leven we met mensen mee, voelen we ons verbonden en willen we dat uitdrukken.
Er zit iets goeds in om als gemeenschap gelijkwaardig om te gaan met het noemen van de namen van hen die zijn gestorven. Het gaat dan om gelijkheid in het aantal keren. Er zit iets goeds in om een naam te noemen, levend te houden in ons hart, in onze herinnering, in ons midden en in Gods geborgenheid.
De korte onderbreking in de Uitvaartliturgie voor de collecte (klaarmaken van de tafel) kan een goed moment zijn om onze bijdrage op de collecteschaal daarmee te verbinden. Het kan als een persoonlijke gebaar uitdrukking zijn van dankbaarheid, van verbondenheid, van respect. Je wilt iets doen, je wilt iets geven, je kunt naar de gestorvene toe er zijn met dit collectegebaar, als een uiting van dank, van eer, met de nodige herinnering.
Na het overlijden wordt de overledene de eerste vier weken genoemd bij de Voorbeden. In de navolgende elf maanden wordt de naam één keer per maand genoemd, op zaterdagavond of zondagmorgen. De collecte tijdens de Uitvaartliturgie gehouden, krijgt voor dat jaar deze bestemming of intentie. Daarnaast en zeker ook daarna (dat wil zeggen: na het eerste jaar, in verdere jaren) kan de familie zelf eigen datums opgeven voor Mis/Gebedsintenties. In gezin of familie zijn er altijd wel datums die bijzonder zijn, zoals een verjaardag, een trouwdag, dag van overlijden. Het is een algemeen gebruik dat mensen, in alle vrijheid, dan 7 euro per keer geven.

Tenslotte, we hebben af willen zien van een collecte in de Avondwake. Als de kerk veel mensen telt, kan dat (te) lang duren. Er is wel die andere mogelijkheid tot steun, bij de uitgang.
De Avondwake is een zeer gewaardeerde viering van meeleven, troost en condoleance. Tegelijk kunnen we met elkaar een stuk zorg en verantwoordelijkheid delen waar het gaat om onze kerk als plaats van samenkomen, met kosten eraan verbonden.
Bij de uitgang van de kerk staat (op twee plaatsen) een offerblok. In alle vrijheid is een bijdrage mogelijk en van harte welkom: een gebaar, een stukje eigen zorg voor onze kerk.
Wat we op dat moment vieren, en ook op andere momenten, mag ons veel waard zijn om in stand te houden.
Kleine tekenen. We blijven samenkomen. We blijven gedenken, in herinnering, met liefde, dank en verbondenheid.
Dank voor uw meeleven en steun, bijzonder gewaardeerd door velen in ons midden.

Pastor J. Suidgeest

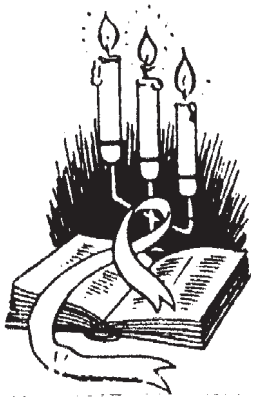

Afscheid

Blijf bij me tot de morgen,
dit afscheid doet zo zeer.
Al wil ik blijven hopen,
eens zien we elkaar weer.

Blijf bij me tot de morgen,
mijn handen worden koud.
Jij schenkt me zoveel warmte,
dat voelt toch zo vertrouwd.

Blijf bij me tot de morgen,
we hebben nog wat tijd,
dat wat gezegd moet worden,
dat kunnen we nu kwijt.

Blijf bij me tot de morgen,
met jou voel ik me heel.
Niet angstig, maar geborgen,
jouw liefde geeft me veel.

Blijf bij me tot de morgen,
ik kan dit afscheid aan.
Dank voor de goede zorgen,
nu kan ik rustig gaan.

Blijf bij me tot de morgen,
een laatste kus, een groet.
Ik ga mijn ogen sluiten,
vaarwel, het ga je goed.

Arda Koomen-Kuip

Nieuws van het parochiebestuur

Uit de vergadering van september 2012

Liturgie en Catechese

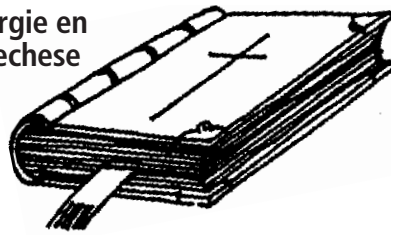

Begin oktober (3 oktober) is de halfjaarlijkse korenplanning. Het gaat om de tijd van Advent 2012 tot en met Pinksteren 2013. In goed overleg hopen we eruit te komen. Dank voor alle inzet van voorgangers, koren, werkgroepen, versiergroepen, kosters en anderen die bij de liturgie zijn betrokken. Een verlichting en een extra welkom is daarbij de plaats van het vroegere Regiokoor, met de naam: Middenkoor.
In juli en augustus (vakantietijd) was er in de kerk één weekendviering, net als vorig jaar. De vakantietijd leent er zich goed voor. Vanaf het eerste weekend van september zijn er weer twee vieringen. Om de kerk wat 'kleiner' te maken functioneren goed de schermen, die op de banken staan, bij bank 20. Het is ongeveer op manshoogte. Het oogt op deze manier kleiner, meer bij elkaar zittend. En dat is juist de bedoeling.
Zaterdag 29 september bestaat het AOW-Jongerenkoor 45 jaar. Er is reden genoeg om dit moment te gedenken. Als thema is gekozen: 'Vriendschap, liefde en geluk'. In de keuze van de teksten zal dit herkenning zijn in de viering. Oud-leden zijn welkom ter versterking en herinnering. 'De Ark' is plaats van gelukwensen en ontmoeting, in de middag en na de viering. Proficiat aan het koor!
Zondag 16 september is de jaarlijkse Westfriese Bedevaart naar Heiloo. Informatie via posters, enz. Op dezelfde zondag in de middag, dichtbij huis, in onze kerk: derde en laatste orgelconcert in een serie van drie. Gastorganist is Wim Dijkstra. Welkom aan de liefhebber en uiteraard aan anderen.

Gemeenschapsopbouw

De Bezoekersgroep is bijeen geweest met verdeling o.a. van bezoeken aan kroonjarigen. De Bezoekersgroep loopt goed. Het gaat om een netwerk van contacten, aandacht en zorg.
Als apart punt kwam ter sprake dat door privacyregels de Verpleeghuizen geen gegevens meer mogen doorgeven over mensen die zijn opgenomen. Misschien is een mogelijkheid om de Activiteitenbegeleiders/sters van deze huizen in te schakelen.

Kerk en Samenleving

De fietstocht op de Alpe d'Huez, georganiseerd vanuit de werkgroep Auxilia/Brasili-ja, was een groot succes, met een mooie opbrengst, 15.000 euro! De datum was zondag 17 juni, met 23 renners die het hebben gepresteerd. Het doel was de stichting June, voor Gambia in Afrika: het realiseren van een aantal waterputten. Mooie herinnering.
In de Vredesweek van september is door de plaatselijke Raad van Kerken gekozen voor de Poolse werkers/sters in ons midden. Op 19 september is er een informatie- en bezinningsavond. Plaats: r.k. kerk op Andijk-West. De avond begint met een maaltijd met Poolse gerechten. Op deze avond zal Maria Hermes, historica en beroepsfotograaf, daarna een inleiding houden en tot gesprek uitnodigen. Zij is goed op de hoogte van het leven van Poolse mensen in ons midden.
Het begin van een nieuw seizoen richt onze aandacht o.a. op de maand oktober als Wereldmissiemaand, met apart aandacht voor Senegal in West-Afrika. Er komt al materiaal binnen voor de Adventsactie. Datums worden genoemd voor afspraken over de Vastenactie 2013. Het Diaconaal Weekend wordt dit jaar gehouden in het weekend van 10/11 november.

Tuin en Begraafplaats

Op het tweede kerkhof, aan het begin, in de buurt van het Uitvaartcentrum, is een strooiveld voor as gecreëerd. Het is een klein grasveldje (driehoek), afgeschermd door een kleine buxushaag. Er komt nog langs de rand een bordje met het woord 'strooiveld'.
Een eerste uitstrooiing van as heeft reeds plaatsgevonden.

Onderhoud en Financiën

De ringleiding in de kerk (voor slechthorenden) is uitgevallen. Reparatie van een 'kastje' in de sacristie is niet mogelijk. Er moet een nieuw

kastje komen. Discovery neemt het in handen. Het moet gewoon goed. De deuren in het portaal van de kerk zijn voorzien van tochtstrippen. Er komt een klein onderhoudsploegje om kleine klussen, die er regelmatig zijn in en rond de kerk, aan te pakken. Er circuleren wat namen. Begin oktober is er een korte samenkomst met toelichting en voorbeelden van aanpak.
Er zijn twee lekkages geconstateerd, een in de kerk, een in de pastorie, met wateroverlast.
Er wordt aandacht aan besteed.
Onze (maandelijkse) bijdrage aan het bisdom is fors. Onze penningmeester werkt het een en ander uit, met ons ongenoegen over de hoogte van de heffingen. In antwoord komt het bisdom ons (nog) niet tegemoet.
Naar de Gemeente Medemblik gaat een verzoek om de huur van het parkeerterrein tijdens de kermisdagen te verhogen. Reactie wachten we af, waarna eventueel een gesprek wordt aangegaan. Actie Kerkbalans 2013 meldt zich al. Er is een bestellijst binnengekomen, tijdig in te vullen wat betreft het nodige materiaal: folders, affiches, enz.
We nemen binnengekomen post door vanuit bisdom en dekenaat.
Dat was het voor deze keer.

Koor

De herfst heeft zich inmiddels van zijn beide kanten aan ons getoond: mooi rustig weer in afwisseling met onstuimigheid. Tijdens de koorrepetities gaat het er ook wel eens op die manier aan toe. Temeer daar de meeste koorleden inmiddels van vakantie terug zijn en dus: weinig absenten. Vanwege de voorbereiding op een kerstviering met het koor in Sint Jozef, de Eucharistieviering op 1e Kerstdag in de kerk en het Nieuwjaarsconcert op 6 januari zitten we al volop in de kerstsfeer. Dat begon al op onze koordag zaterdag 22 september in De Inzet. Eerst gezellig even aan de koffie en de lunch, die weer goed verzorgd was door Diana Verdonschot. We gingen merkbaar hierdoor gesterkt goed van start met een heel aantal kerstliederen. Rond 16.00 uur waren we genoeg in Kerstsfeer gekomen voor deze tijd van het jaar en zetten we er een punt achter met het doorzingen van de Orgelsolomesse van Mozart. Deze mis staat voor 1e Kerstdag op het programma. We hebben dus stof genoeg om als koor de herfst door te komen en ons voor te bereiden op mooie zang in december en januari.

Het Orgel

De laatste orgelklanken in onze jaarlijkse concertserie hebben inmiddels geklonken op zondag 16 september. Wim Dijkstra was onze gast en heeft het publiek getrakteerd op een mooi programma. Omdat hij ook dirigent is van operakoor WestFrisia Cantat te Onderdijk had hij ook enkele werken geprogrammeerd van bekende operacomponisten. Een aantal leden van "zijn" koor gaven dan ook acte de presence.
Voorlopig dus geen orgelconcerten meer. Alleen tijdens het Nieuwjaarsconcert zullen nog enkele orgelsolo's klinken ter afwisseling van de koorzang. Onlangs stelde iemand die ook regelmatig onze concerten bezoekt maar ook een van onze koorleden is, mij de vraag:
'Is ons orgel nou echt zo bijzonder?' Blijkbaar hoor je dat niet zo goed meer wanneer je ons orgel al jarenlang regelmatig hoort. De gastorganisten tijdens onze concerten, die ons orgel niet (zo goed) kennen reageren opgetogen:
'Wat een mooi instrument!' Niet alleen Wim Dijkstra, maar ook Gerrie Meijers afgelopen zomer, die het orgel al wel enigszins kende. Haar collega Christine Kamp bespeelde het orgel vorig jaar mei voor het eerst, en toonde zich aangenaam verrast door de mooie klank. Beide organistes hebben over bekendheid niet te klagen. Niet alleen als organiste, zij spelen regelmatig concerten in binnen- en buitenland, maar ook niet over bekendheid dus met prachtige en ook grotere orgels. Zij vormen al heel lang een duo. In juli heb ik een concert door hen beiden, dus met uitsluitend orgelmuziek voor 4 handen (en voeten!) bijgewoond in de Grote Kerk te Weesp, de "thuishaven" van Christine Kamp. Een prachtig concert op een dito orgel. Ze vinden het heel leuk om volgend jaar ook bij ons, samen zo'n concert te komen spelen. Dus dat staat alvast genoteerd voor zomer 2013: Gerrie Meijers en Christine Kamp - vierhandig orgel, in de Sint Werenfriduskerk.

De Zonnebloem

Hierbij doet de Zonnebloem een oproep aan alle mensen die tot onze doelgroep horen.

Wij horen graag van u waar u alleen of in groepsverband een keer naar toe zou willen gaan.
Vorig jaar hebben wij verschillende uitjes georganiseerd, maar die gingen niet door, vanwege gebrek aan belangstelling.

Voor de Sinterklaas staat er bv. een middag of avond winkelen in het Streekhof op het programma of een paar uurtjes naar De Boet in Hoogwoud voor de kerstinkopen.

Is er belangstelling voor een gezellige ontspanningsmiddag of een beauty verwendag?
Wij als vrijwilligers doen er alles aan om u bij het sociale leven en gebeuren betrokken te houden, maar moeten dan wel weten waaraan behoefte is.

Wilt u ons uw wensen kenbaar maken, dan kunnen wij daarmee aan de slag.
Kom op en schroom niet. Wij zijn er voor u. Wij zien uw reactie graag tegemoet.

Marian van der Gulik.
Olympiaweg 98, 1693 EM Wervershoof,
telefoon. 0228-753410

Tineke van der Lee,
De Pijp 2, 1693 HL Onderdijk,
telefoon 0228-58661

PCI

Armoedig of Armoede

Hoe vaak denken wij niet
Ach, wat is dat armoedig.
Maar… is het armoedig?
Het kan ook echte armoede zijn!

In deze tijd van welvaart kan je dat bijna niet voorstellen Maar toch……
Er zijn gezinnen en alleenstaanden in onze omgeving die in grote financiële nood verkeren.
Bijvoorbeeld alleenstaanden met opgroeiende kinderen. Gezinnen met veel ziek en zeer en zo zijn er nog veel situaties te noemen.

En voor deze gezinnen en alleenstaanden willen wij zoveel mogelijk een hulp zijn door hen financieel te steunen.

Wilt u of uw bedrijf ook helpen?
Dat kan!

Uw bijdrage kunt u overmaken op ons rekeningnummer 36.89.50.654
Ten name van: PCI Wervershoof
Penningmeester: mevrouw A. Deen
Dorpsstraat 68
1693 AH Wervershoof

Bij voorbaat hartelijk dank,
Namens het bestuur van de Parochiële Caritas Instelling (PCI)
Secretaris: mevrouw A. Broersen
0228-581039

Vormen

De werkgroep Vormen is alweer druk in touw. Zoals het er nu naar uitziet, zal **16 maart 2013** de dag zijn dat er gevormd gaat worden; waarschijnlijk weer over 2 vieringen verspreid.

Op **6 april 2013 is de Bavodag** in Haarlem; een gezellige en leuke afsluiting van het project.

Echter zover is het nog niet;
op 2 november krijgen de leerlingen van groep 8 een brief mee, welke uiterlijk 9 november weer bij de leerkracht dient te worden ingeleverd; pas hierna kan er worden geïnventariseerd hoeveel kinderen met het Vormselproject gaan deelnemen en kunnen we weer verder.

De werkgroep heeft er weer zin in en we hopen de kinderen ook; een mooie en leerzame afsluiting van hun lagere schooltijd; alvast veel plezier en we gaan jullie ontmoeten!

Werkgroep Vormen

Onze pelgrimsreis naar Lourdes

Met 66 personen zijn wij 6 dagen naar Lourdes geweest. We hebben onvergetelijke, inspirerende en indrukwekkende dagen gehad. Lourdes had altijd al een bepaalde magische aantrekkingskracht op mij. Ik, Vera, had zoveel mooie verhalen gehoord en nu was het zover. De organisatie was perfect. Onder de bezielende leiding van Co en Ria Kuin, Mariet en Harry Vet hebben we, samen met onze medepelgrims, veel gezien, gehoord, gebeden, gezongen en ook gelachen. Er waren veel ontroerende momenten. De lichtprocessie, waarbij het prachtig verlichte beeld van Maria vanaf de trappen naar beneden kwam en tussen alle pelgrims door werd gedragen was een hoogtepunt. Maria daalde als het ware neer tussen ons allen, alsof ze wilde zeggen: 'Ik wil niet op een verheven plaats staan. Ik hoor bij jullie. Ik ben jullie moeder en ik zal jullie beschermen, troosten en bemoedigen zolang jullie leven, net zoals mijn Zoon dat heeft gezegd en heeft voorgeleefd.'
Ook het lopen van de kruisweg maakte veel los bij iedereen.
Het was heel bijzonder om de vieringen in veel verschillende kerken mee te maken. Het meezingen in het koor was heel speciaal. Heel indrukwekkend was de internationale Hoogmis in de 'ondergrondse' kerk. Ruim 9000 mensen hadden daar een plekje gevonden. Onze reisleider Fred heeft ons bij de plekken gebracht waar Bernadette heeft gewoond. Mede dankzij hem begon het verhaal van de 18 verschijningen van Maria aan Bernadette steeds meer te leven. De ereplaats die Maria bij ons in huis heeft, heeft nog meer betekenis gekregen.
Er was ook genoeg tijd voor ontspanning: samen koffie/thee drinken, de vele winkeltjes bezoeken en natuurlijk ook de dagtocht door de Pyreneeën.
Door deze goed georganiseerde pelgrimstocht hebben we alle facetten van Lourdes en omgeving mogen proeven. Onze groep was hecht. Ieder kon zijn verhaal kwijt. Er was altijd een luisterend oor. Wij konden onze dankbaarheid voor het leven dat wij, samen met ons gezin en met onze familie en vrienden leiden, aan Maria kwijt.
Het onderstaande lied, geschreven door Wilma van Ophem nadat zij in Lourdes was geweest, hebben wij samen in de laatste viering gezongen. De cirkel was rond.

Vera en Kees Ooijevaar

Voor info:
VNB West-Friesland
Harry Vet
De Weed 18
1614 KK Lutjebroek

LIED: EEN KAARSJE BIJ MARIA

Melodie: Halleluja Lenard Cohen

Voor ik naar Lourdes toe zou gaan
werd mij oprecht het verzoek gedaan
een kaarsje op te steken, bij Maria.
Een wakend lichtje in de nacht,
wat steun aan and'ren toebedacht:
'Een sprankje hoop van U verwacht,
Maria…'

Oh Maria, Oh Maria, Oh Maria, Oh Maria.

Naar een geschikt moment gezocht,
voor hen in stilte een kaars gekocht,
met liefde aangestoken, bij Maria.
Met open hart en ogen dicht
intens een woord tot U gericht:
'Verspreidt toch over hen wat licht,
Maria…'

Oh Maria, oh Maria, Oh Maria, Oh Maria.

Gedachten stromen mij voorbij,
mijn eigen stuk weekt zich los in mij,
zo sta ik daar in tranen, bij Maria.
Mijn handen doelloos op de tast,
mijn voeten zoekend naar houvast:
'Toe draag een beetje van mijn last,
Maria…'

Oh Maria, oh Maria, oh Maria, oh Maria.

En dan… dan word ik mij bewust
van een hand die op mijn schouders rust,
een arm die om mij heenslaat, bij Maria.
Een warm gebaar van troost en kracht,
een medemens die om mij dacht:
'Heeft U dit soms teweeggebracht,
Maria…'

Oh Maria, oh Maria, oh Maria, oh Maria.

SCHOON WATER VOOR BETHLEHEM

De afgelopen tien jaar waren de droogste sinds mensenheugenis in het Midden-Oosten. In Bethlehem is echter nog meer aan de hand. De waterinfrastructuur in Palestijns gebied is in slechte staat, water wordt illegaal afgetapt en de vraag naar water is sterk gegroeid door de nieuwe nederzettingen. Water is schaars en kostbaar geworden. Voor de armste christelijke gezinnen is dat een levensgrote bedreiging voor de hygiene en gezondheid. Adventsactie wil ondersteunen bij de aanleg van nieuwe wateropvangsystemen voor tenminste twaalf gezinnen. De kosten bedragen ca. € 5.400 per installatie.

Als u de Adventsactie wil steunen kunt u ook een bedragje overmaken op giro 653100000 t.n.v. Nationale Adventsactie.
Bent u geïnteresseert in de andere projecten kijk dan op www.adventsactie.nl

THEMA: DUURZAAMHEID

“Van God is de aarde en die haar bewonen
Psalm 24

VERANTWOORDELIJK BEHEERDER VAN GODS SCHEPPING

Vorig jaar vroeg Adventsactie al aandacht voor een duurzaam leefmilieu met het project *Pure Jute* en ook dit jaar wordt duurzaamheid een van de accenten in de campagne. Niet alleen Pure Jute belicht de komende Adventsperiode een aspect van ons milieubewustzijn, ook bijvoorbeeld het project *Schoon drinkwater voor Bethlehem* en het Iandbouwproject in Cuba confronteren ons met de uitdagingen waarvoor we staan op dit moment in de menselijke geschiedenis. De opvattingen van de kerk over dit thema kunnen ons helpen bij het vinden van oplossingen.

Vorig jaar vroeg Adventsactie al aandacht voor een duurzaam leefmilieu met het project Pure Jute en ook dit jaar wordt duurzaamheid een van de accenten in de campagne. Niet alleen Pure Jute belicht de komende Adventsperiode een aspect van ons milieubewustzijn, ook bijvoorbeeld het project Schoon drinkwater voor Bethlehem en het Iandbouwproject in Cuba confronteren ons met de uitdagingen waarvoor we staan op dit moment in de menselijke geschiedenis. De opvattingen van de kerk over dit thema kunnen ons helpen bij het vinden van oplossingen.

Misschien tot verbazing van velen, heeft kardinaal Joseph Ratzinger zich de afgelopen jaren ontpopt tot de ‘groene’ paus Benedictus XVI. Ter gelegenheid van zijn inauguratie als paus sprak hij bijvoorbeeld over het milieu en over de aarde: “De schatten van de aarde dragen niet langer bij aan de bouw van Gods tuin, waar alle schepsels in kunnen leven, maar ze staan in dienst van exploitatie en vernietiging. De Kerk moet naar buiten treden,
om de mensen uit de woestijn te leiden, naar vriendschap met Christus en naar de Ene die ons leven geeft, leven in overvloed.”

BALANS

Onlangs publiceerde de Pauselijke Raad voor Vrede en Gerechtigheid de ‘Tien geboden voor het milieu’. De belangrijkste boodschap daarvan is dat de mensheid een verantwoordelijke beheerder moet zijn van Gods schepping. Mensen mogen de aarde gebruiken, niet misbruiken. Onderliggend is het idee dat al onze activiteiten moeten worden geleid door een balans tussen
in standhouden en ontwikkelen, met het begrip dat de opbrengsten van de aarde met iedereen gedeeld moeten worden.
De Paus vraagt ons allemaal om door onze levensstijI een getuigenis en een richting te geven. Alles en iedereen is geschapen om God eer te bewijzen. Dat is wat de R.K. milieuleer onderscheidt van de seculiere milieubeweging. Die heeft vaak kritiek op de christelijke milieuvisie omdat zij de mens centraal zou zetten. Het is echter God die centraal staat. En het is Gods liefde die ons de moed geeft dit immense werk aan te vatten en die ons de hoop geeft dat het uiteindelijk zijn beslag zal krijgen.

Missie-Zendingskalender 2013
laat ons kijken met andere ogen

De nieuwe Missie-Zendingskalender bevat schilderijen van drie Indonesische kunstenaars van verschillende generaties. Via hun werk laten ze ons kennis maken met hun land.

`s Werelds grootste eilandenrijk telt maar liefst 260 miljoen inwoners. Mensen van verschillende bevolkingsgroepen, culturen en godsdiensten Leven er naast elkaar. Maar vooral de laatste jaren is er steeds meer onrust en ontstaan er regelmatig hevige conflicten tussen de verschillende religieuze groepen.
Gelukkig zijn er ook tegengeluiden te horen. Religieuze leiders proberen de harmonie te herstellen, door op te roepen tot dialoog en samenwerking. De drie kunstenaars uit de nieuwe Missie-Zendingskalender - Nyoman Darsane, Sriwardani en Erland Sibuea - spelen hierbij ook een belangrijke rol.
In hun werk verenigen zij hun christelijke geloof van de 21ste eeuw met elementen uit de traditionele cultuur. In een Indonesië van vele volken en culturen gaan ze met elkaar de dialoog aan.

Wie in dialoog durft te gaan met anderen, wie kijkt met andere ogen, zal een verrassende ervaring opdoen en er innerlijk veel rijker door worden. Dat is wat deze nieuwe kalender wil bereiken.

Vanaf 1 september is de Missie-Zendingskalender 2013 ***'Kijken met andere ogen'*** te koop in vele parochies in Nederland voor € 8,00. De opbrengst van deze kalender levert een bijdrage aan de projecten die Mensen met een Missie ondersteunt.

Vrouwen als vredestichters

Een mooi voorbeeld hiervan is de Mosintuwu Community in Indonesië. Deze beweging heeft op vele locaties in het district Poso, Centraal Sulawesi, een School voor Vrouwen opgericht. Vrouwen van verschillende religieuze en etnische achtergronden komen hier samen. Zij worden getraind om hun eigen stem te laten horen in hun familie, de samenleving en de politiek. Zij leren hoe ze zich kunnen inzetten als vredestichters voor hun families en gemeenschappen. Wat begon als een project in het huis van oprichter Lian Gogali, is nu uitgegroeid tot een ware vredesbeweging.

Lian Gogali: *'Als wij vrouwen het willen, dan kunnen we een toekomst van vrede en gerechtigheid bereiken, in Indonesie, overal ter wereld.'*

Wilt u meer informatie over de Missie-Zendingskalender of over het werk van Mensen met een Missie?
Neem contact met ons op.
Mensen met een Missie
Postbus 16442, 2500 BK Den Haag
Tel. 070 - 31 36 733
campagnes@mensenmeteenmissie.nl
www.mensenmeteenmissie.nl
Of volg ons via: Twitter @mensenmissie
Facebook www.facebook.com/mensenmeteenmissie

Nyoman Darsane

Erland Sibuea

Sriwandani

De Mosintuwu Community

Een zicht exemplaar vindt u achter in de kerk.
U kunt de kalender kopen bij J. Neefjes,
Dorpsstraat 202, Wervershoof. Telefooon: 0228581579.
U steunt er de mensen in Indonesië enorm mee.

De Missie-Zendingskalender is een gezamenlijke uitgave van de Nederlandse Zendingsraad en Mensen met een Missie. Sinds 1980 laat de Missie-Zendingskalender zien hoe kunstenaars uit Afrika, Azië en Latijns-Amerika hun geloof beleven. Het gaat ons daarom zeer aan het hart dat dit in 2013 voor het laatst zo zal zijn. De uitgevers hebben i.v.m. dalende verkoopcijfers moeten besluiten de kalenderreeks te beëindigen.

Het beroemdste plafond van de wereld, 500 jaar schoonheid

Op 1 november 1512 stond men te dringen om de Sixtijnse Kapel binnen te gaan. Paus Julius II ging voor in de mis voor Allerheiligen. Men kwam echter niet voor de mis maar om het plafond te zien waaraan de kunstenaar vier jaar lang in eenzaamheid had gewerkt. Er was veel over te doen geweest. De kunstenaar was regelmatig betrokken bij ruzies en was onderwerp van roddel in de romeinse kringen.
Niemand had het nog gezien, behalve Paus Julius II natuurlijk. Michelangelo hield niet van pottenkijkers.
Julius II had Michelangelo Buonarotti gewild en niet één van de andere beroemde kunstenaars van zijn tijd zoals Raffael. Nee, Michelangelo zou en moest de apostelen op het plafond van de Sixtijnse kapel schilderen. Michelangelo weigerde, hij was tenslotte een beeldhouwer en geen schilder die de techniek van het "fresco" schilderen kende. Maar het was moeilijk in die tijd om tegen de wil van een paus in te gaan.
Mokkend ging hij aan het werk. Na acht maanden keerde hij terug naar zijn opdrachtgever. Het ging niet, de apostelen pasten niet op het plafond. Liggend in het gras onder een halfbewolkte hemel buiten Rome vond hij de inspiratie voor wat het wel moest worden.
De Paus gaf hem de vrije hand. Michelangelo stuurde het personeel van zijn werkplaats naar huis en met slechts twee assistenten ging hij de steigers weer op.

In voortdurende strijd met de materie leidde hij een solitair leven. Niemand sprak deze zonderling aan die helemaal onder de verf in zichzelf gekeerd elke morgen en avond mopperend het Sint Pieterplein overstak. Er zijn dagen dat hij alleen maar met door hem geschilderde figuren sprak, met God die de hemel en de aarde schiep, met Adam en Eva, met Noach.
Hij vergat de tijd en de dagen. De vele brieven aan zijn vader zijn vaak zonder datum.

Deze brieven gaan meestal over het geld dat hij overmaakte voor zijn vader en broers. Een van zijn broers bleek het geld al te gemakkelijk uit te geven. Michelangelo is boos en schrijft een sonnet waarin hij zijn broer uitlegt hoe hij dat geld onder moeilijke omstandigheden moest verdienen:
..... mijn baard wijst naar de hemel, mijn nek zakt tussen mijn schouders en mijn borstbeen groeit als een harp, door het druipend penseel boven mijn hoofd zit mijn gezicht onder de verfspatten.....

Zo ploeterde hij door om de bijna 1000 vierkanten meters plafond op 20,70 m. hoogte te vullen.
Julius II werd ongeduldig, hij was bang eerder dood te gaan dan dat het plafond af zou zijn.
Eind oktober 1512 informeerde Julius II of Michelangelo nu eindelijk klaar was? Nee, nog even dit en dat en zus en zo. Genoeg zei Julius, op 1 november wordt hier de mis van Allerheiligen gevierd en moet het voor iedereen te zien zijn en zo gebeurde.

Lidy Peters
RKK
Rome

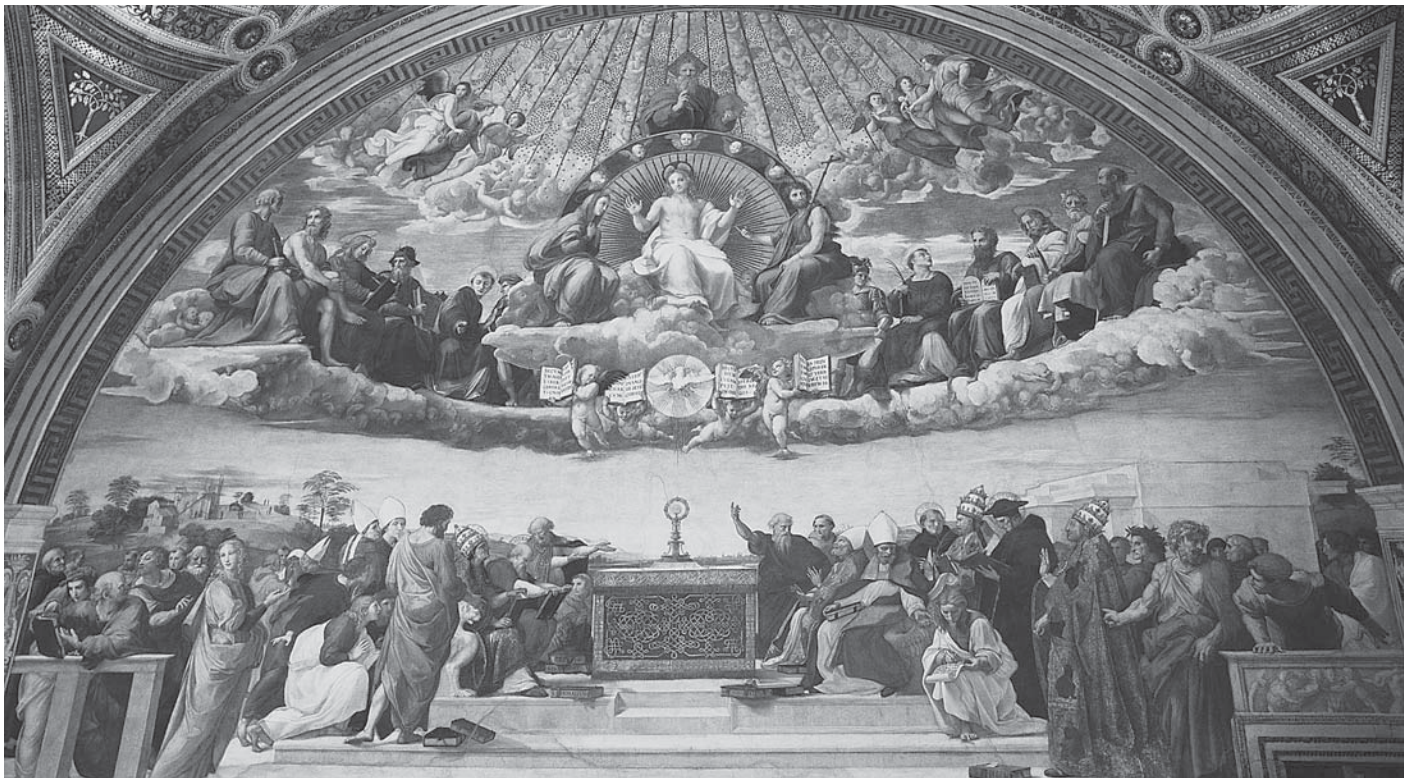

In gesprek met Tine Koper-Bot

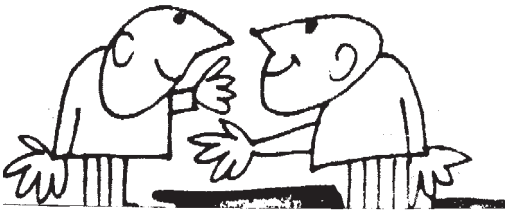

Al een aantal jaren is er een nieuwe groep vrijwilligers bezig in de kerk en op het kerkhof, keurig gekleed in het zwart. Wie zijn dat, wat doen ze daar? Op deze vraag heeft de redactie antwoord gekregen onder andere door een gesprek met Tine Koper-Bot, een van de misdienaars bij een uitvaart en begrafenis.

In het verleden werden bij een uitvaart de misdienettes van de Werenfridusschool gevraagd. Dat gaf steeds meer problemen i.v.m. activiteiten op school zoals: toetsen of sportdag. De kinderen mochten dus niet meer gevraagd worden. Daarna werd dit een poosje gedaan door Jaap de Haan en Piet Brandsen.

Misdienaars vangen

In augustus (vijf jaar geleden) heeft Pastor Suidgeest verschillende mensen gebeld en gevraagd of zij per toerbeurt wilden assisteren als misdienaar/misdienette. Tine ontmoette in die tijd Jopie Brandsen-Koomen die enthousiast vertelde over de taken van een misdienaar bij een begrafenis.

'Dat lijkt mij wel mooi om te doen,'zei Tine. Ze kreeg dus een uitnodiging van pastor Suidgeest om, op een avond op de pastorie bij elkaar te komen voor uitleg over de taken van een misdienaar. Er was al een aardig groepje.

Maar ook op een andere manier wist pastor Suidgeest volwassenen te strikken om bij uitvaarten en begrafenissen als misdienaar mee te doen. Toen pastor Suidgeest op kraamvisite was bij Ronald en Kim Mes, vertelde hij dat hij net bij moeder Mes vandaan kwam. Kim vroeg wat of hij daar moest.

'Misdienaars vangen,' zei hij, en hij vertelde dat hij mw. Mes had gevraagd om misdienaar te worden. Ronald gaf aan dat hij dat ook wel wilde. Zo had pastor Suidgeest twee vliegen in één klap.

Kleding

'Met elkaar spraken we af dat we in het zwart gekleed zouden gaan,'vertelt Tine. 'Een zwart pak met een wit overhemd heeft iedereen wel in de kast hangen.

Voor de winterperiode heeft Jopie Brandsen mooie donkergrijze capejes gemaakt en voor een sjaal en handschoenen gezorgd. Dit doen we over ons pak heen. Pastor Suidgeest heeft

Na één keer oefenen waren ze volleerde misdienaars

een wijde cape, welke lekker warm is. En ja, koud is koud,' zegt Tine, 'maar we zijn ongeveer 20 minuten buiten, dus dat valt wel mee. Als het regent worden we nat, we kunnen namelijk geen paraplu vasthouden. Maar in de vijf jaar dat ik het nu doe, ben ik nog nooit nat geregend. Dat valt alles mee.'

Cursus

Na één keer oefenen waren ze volleerde misdienaars. Er zijn drie misdienaars nodig voor een uitvaart, één voor het wijwater met de kwast, één voor de wierook en één voor het kruis. Tine neemt zelf meestal het wierookvat voor haar rekening, daar hebben de meesten een hekel aan.

En tijdens de dienst heb je natuurlijk de klusjes die in de H. Mis gebruikelijk zijn, zoals het brengen van de kelk met wijn en het water.

Ze begonnen met een groep van twaalf , waarvan drie mannen. Helaas is Wim Wessels inmiddels overleden en kreeg Rem Aker gezondheidsproblemen. De enige man in het gezelschap loopt, als hij dienst heeft, nu voorop met het kruis en de twee dames daarachter met wierook en wijwater. Ze zijn bij zo'n dienst ongeveer 2,5 uur aanwezig.

Jopie Brandsen-Koomen regelt de beurten van misdienaars.

Ervaring

Tine vindt het een mooie ervaring. Ze voelt het als het laatste wat je voor de overledene kan doen.

Soms krijgt ze naderhand van mensen een foto die is gemaakt als de stoet de kerk verlaat. Ook komen er reacties van mensen die het heel mooi vinden. Het is dankbaar werk.

In het begin had ze weleens moeite met haar emotie bij sommige begrafenissen, vooral als het een bekende was. Dan biggelt er weleens een traan over haar wangen. Eerst denk je dat je daar als enige last van hebt, maar de andere vrouwen hebben dat ook. Toen onlangs een kleinkind ontzettend moest huilen omdat ze haar oma nog een keer wilde zien, had ze het zelf ook moeilijk.

Spanning

Tijdens de vakantie van Pastor Suidgeest, stonden ze er zomaar alleen voor. Vooral voor de voorgangers van de uitvaartdienst was dat wel even spannend, je wilt toch met elkaar dat de uitvaart vlekkeloos verloopt. Maar door de goede samenwerking ging het gelukkig goed.

Toen haar broer Gert was overleden, had Tine eigenlijk wel misdienaar willen zijn. Maar ze heeft het niet gedaan omdat ze er toch wat tegenop zag.

Koffie

Na afloop van de dienst doen ze nog even een koppie samen met pastoor Suidgeest en met Ton de Hoogt, de koster. Met zijn vijven zitten ze dan in de sacristie nog even na te praten. Dat is wel plezierig en een goede afsluiting van de plechtigheid.

Pastor Suidgeest is erg blij met zijn groep misdienaar/misdienettes, 'Je kunt er op bouwen,' zegt hij.

De redactie dankt Tine hartelijk voor haar medewerking aan dit interview. We hopen dat ze samen met haar collega's nog lang deze taak kan blijven doen ten dienste van de gemeenschap van de H. Werenfridusparochie.

Anneke Neefjes en Riet Kuin

Na afloop van de dienst doen ze nog even samen een koppie

Familieberichten

GEDOOPT

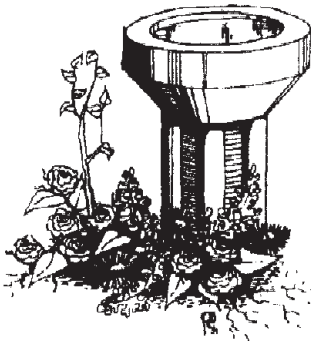

Fiene Greta Toos,
dochter van Joost en Linda Steltenpool-Molenaar (Oudweid 1).

Ruben Petrus Maria,
zoon van Emil en Pauline Langeveld-Spigt (Driesprong 1).

Mayson Cecil,
zoon van Lars en Annemiek Ree-v.d. Blom (Bannestraat 49)

Een hartelijk proficiat aan de ouders, gezondheid en geluk voor de kinderen op weg naar een blije jeugd, blije kinderjaren.

HUWELIJK:

Arnaud van Dijk en Anne Kok.

Hartelijke gelukwensen aan het bruidspaar, op weg naar een gelukkige levensweg samen, een gelukkige toekomst.

HUWELIJKSJUBILEUM:

50 jaar:

Siem en Gré Stroet-Grippeling.

60 jaar:

Simon en Annie Boon-Bot.

Een hartelijk proficiat aan de bruidsparen, een momentopname voor gelukwensen, dankbaarheid, verbondenheid samen, allemaal bijzonder.

IN MEMORIAM

Onverwacht en onvoorzien kwam er stilte in het leven en over het leven van **Gerard Spruit**.
Het was op 30 augustus 2012, op zijn leeftijd van 57 jaar. 'Zo ineens, zonder een woord'. Het was de aanvang van de circulaire, de eerste woorden van verwerking binnen familiekring en bij anderen die hem goed hebben gekend. In herinnering en verwerking zien we hem voor ons: Gerard was een opgewekt persoon, vriendelijk in de omgang, met veel bereidwilligheid inzetbaar. Zorgzaam was hij in de weer, in de jaren thuis voor zijn ouders maar ook voor anderen, in wijdere kring in zijn latere leven. Hij had het goed naar zijn zin op zijn werk als metselaar bij een bouwmaatschappij en metselbedrijf in de Streek. Hij was een gewaardeerde en opgewekte collega. Hij was graag tussen de mensen en met een blije toon aanwezig. We mogen daarbij denken aan de blije toon van muziek. Hij had thuis een grote platenverzameling met lievelingsmuziek naar zijn hart, om over zich heen te laten komen en er zelf bij te zingen. Gerard was graag thuis en hij voelde zich dan ook thuis, zeker in de buurt waar hij woonde. Altijd was er wel een zwaai over en weer, een groet of een praatje met zijn buurtgenoten. Daar hoorde ook het winkelcentrum bij voor het boodschappen doen.
In de afscheidsvieringen in onze kerk, in Avondwake en Uitvaartliturgie, was er in respectvolle woorden herinnering aan zijn leven, als dank naar hem toe binnen familiekring. Op 5september was de begrafenis op het kerkhof, zijn laatste rustplaats bij zijn ouders, waar hij zo'n goede band mee had, voor hem een dierbare herinnering.

Op 5 september 2012 is op de leeftijd van 84 jaar overleden **Corrie Boon-Kaag**. Rustig is zij ingeslapen, daarmee verbonden de circulairewoorden: 'Na een zoekend maar toch vreugdevol leven, uitkijkend naar omhoog en trots op wat zij achterlaat'. Het is herinnering aan veel, dat als beeld van haar leven langstrok, met een lach en een traan, vooral met dankbaarheid.
Herinnering aan de Sinterklaasfeesten die er zijn geweest in het huis aan de Dorpsstraat in de kinderjaren, met spannende momenten. De zomervakanties aan het Enkhuizer Zand of aan het strand van de Noordzee, een volgepakte bus met familie uit de Streek erheen. Moeders betrokkenheid bij de school met de voortgang en de resultaten van de kinderen in de verschillende klassen. De tijd van de grote schoonmaak, perfect georganiseerd. Het maken van kleding voor de kinderen in stijl en haar zorg voor heerlijke maaltijden. Er zijn zoveel andere herinneringen. In het jaar 2003 was er het overlijden van haar echtgenoot Theo, een hele verwerking. In latere jaren werd alles moeizamer en begon de ouderdom erin te sluipen. Een verhuizing naar het Verzorgingshuis St. Jozef was verstandig en volgde dan ook, met welkome opvang en aandacht. In latere jaren was er echt zorg om haar gezondheid en teruggang in levenskracht. Uiteindelijk kwam haar levensvoltooiing. Ze was er voor klaar, het was goed zo. Er kwam een stilte voorgoed.
In Avondwake en Uitvaartliturgie hebben we afscheid genomen met toepasselijke woorden, respect en dankbaarheid. Op 10 september was de begrafenis in het familiegraf op het kerkhof.

Op 8 september 2012 is overleden **Martha Weel-Mol**. Het was in het Nicolaas Verpleeghuis in Lutjebroek. Zij stierf op de hoge leeftijd van 90 jaar. 'Om je heengaan treuren wij, om wat je was zijn wij dankbaar'. Deze woorden, als opening gekozen van de circulaire, zeggen genoeg als herinnering en dank aan een beminde en zorgzame moeder en gezellige oma.
Aan de zijde van haar man, echtgenoot Klaas Weel, was zij een beminde levensgezel over vele jaren. Dat was tot het moment, in het jaar 2006, toen hij, echtgenoot, vader en opa, kwam te overlijden. Vader en moeder, zorgzaam met en voor elkaar. En samen liefdevol en zorgzaam voor hun gezin, voor hun kinderen en kleinkinderen. Het is na vader nú met herinnering aan en verwerking van dit afscheid, van deze hartelijke moeder en oma.
We hoeven maar te denken aan de jaren in de Dorpsstraat als thuishaven voor het gezin, met zorgzaamheid in de weer in keuken en kamer, met aandacht en tijd gastvrij in de weer voor familie, vereniging, dorpsgenoten en zakenrelaties. Ruimte hebben en ruimte maken voor contact en ontmoeting, voor vergadering of andere samenkomsten, zoals zang en biljart. Er is zoveel meer te herinneren en te zeggen.
De verhuizing naar het Verzorgingshuis St. Jozef van beiden, en de verdere levensavond voor moeder en oma daarna in het Nicolaas Verpleeghuis in Lutjebroek, het was onvermijdelijk voor opvang en goede verzorging in de situatie van die dagen, met een zo goed mogelijke invulling van die dagen. Het is met dank gememoreerd in de afscheidsviering in de kerk op 13 september. De crematie was daarna in het crematorium in Schagen.
Terecht mogen naar deze moeder en oma toe de woorden klinken, zoals we deze kunnen lezen op de circulaire als herkenning: 'Wij hebben je mogen begeleiden in je laatste levensjaren, ieder op onze eigen manier. Het was fijn om dit voor je te kunnen doen. Je was voor ons een lieve en zorgzame moeder en gezellige oma'. Woorden vol herinnering en daardoorheen: met heel veel dank.

Op 17 september 2012 is na een korte opname in het St. Nicolaas Verpleeghuis in Lutjebroek overleden **Alida Divera (Lida) de Wit-Bot**. Zij bereikte de leeftijd van 87 jaar.
'Wie snel tevreden is, heeft het geluk voor het oprapen'. Dat is een gezegde dat heel goed van toepassing is op het leven van Lida.
Heel haar leven heeft zij hier in Wervershoof, haar geboorteplaats, gewoond. Zij heeft hier ook gewerkt, in de winkel van haar ouders. Vanaf de beginjaren van haar huwelijk met Arie de Wit werd de boerderij aan de Dorpsstraat, naast 't Fortuin, hun woning.
Lida had niet veel nodig. Zij stelde geen hoge eisen aan het leven. Zij was tevreden met de kleine dingen die er waren of die er kwamen op haar levensweg. Zij was heel gelukkig met haar huwelijk. Ze bezocht graag, met alle zin, de rommelmarkt. Ze kwam altijd heel tevreden thuis met wat voor haar waarde had. Grote schatten voor kleine mensen.
De laatste jaren werd haar wereld kleiner. Een vakantiereisje maken zat er op een gegeven moment niet meer in. Thuis zat ze aan tafel, met een invulling waar ze voldoening aan beleefde, omringd met spulletjes die haar bekend en vertrouwd waren.
Toen het lopen niet meer ging, werd verzorging in het Nicolaas Verpleeghuis onvermijdelijk. Het was een hele verandering. Het leven delen met mensen die je niet kent, van de ene op de andere dag, viel haar zwaar. Ze kreeg een eigen plekje bij het raam. Na een verblijf van 3 weken waren haar krachten op. Op 17 september is zij rustig ingeslapen. Op 22 september was de afscheidsviering in de kerk. Het was daar met dankbare woorden, in herinnering aan haar levensweg. De begrafenis was daarna op het kerkhof.

Op 23 september 2012 is na een ernstige ziekte overleden **Margaretha (Gré) Ruiter-Rinkel**. Het was in het Hospice in Hoorn, waar zij de laatste 5 dagen van haar leven, na een voorafgaande ziekenhuisopname, een liefdevolle verzorging heeft mogen ontvangen. Een stilte voorgoed kwam er over haar leven, 76 jaar geworden.
Verdriet en dankbaarheid gaan samen in het afscheid van het leven. Zo wordt dat als ervaring zo dikwijls beleefd en aangegeven. Verdriet in de dagen van verwerking en afscheid. Het was niet onverwacht als we denken aan de gezondheidszorgen die er waren, het inleveren van levenskracht, in de zomer van dit jaar zichtbaar aanwezig, veel vermoeidheid voelen, niet minder geworden maar juist toegenomen in de voortgang van de dagen. Langzaam kwam er het laatste levensmoment en een definitieve stilte.
Er is herinnering aan een veel langere tijd van leven, herinnering aan een levensweg, heel waardevol, als we met dankbaarheid denken aan vele goede momenten die er zijn geweest.
Ze was een beminde moeder in de Nieuwstraat vanaf het begin, in haar gezin zorgzaam en verstandig in de weer. Na het overlijden van haar man, Jan, is zij in een tijd van verwerking dapper doorgegaan met haar taak binnen haar gezin. Er volgde een verhuizing naar de Dorpsstraat, een mooi centraal punt. Ze was een gastvrij en gezellig familiemens, een goede buur en vriendin. Ze was er met haar lach en twinkelende oogopslag, met haar aandacht en belangstelling voor de ander. Ze maakte in mensen geen onderscheid. Er is herinnering aan de innerlijke kracht van haar leven, het geloof als een baken. In Avondwake en Uitvaartliturgie hebben we afscheid genomen met voor ogen de betekenis van haar beminde leven. Daarna was de begrafenis in het familiegraf op het kerkhof op 28 september.

Op 27 september 2012 is in Huize St. Jozef onverwacht overleden **Willem Hoogland**. Het was op de leeftijd van 87 jaar.
In Zwaagdijk geboren heeft hij de meeste jaren op Zwaagdijk gewoond. Als broer, zwager en oom heeft hij binnen familiekring jaren bij familie gewoond. Hij veroverde gemakkelijk een vast plekje bij zijn familie. In en voor zijn omgeving, ook in wijdere kring, was Willem een echte verhalenverteller, met een rijke fantasie.

Mensen hingen aan zijn lippen. Hij straalde iets uit van een levensgenieter. Als zodanig was hij graag onder de mensen. Velen kenden hem als schoenmaker. Dat was zijn vak en het gaf hem langs die weg bekendheid en werk. Menig jaar is hij werkzaam geweest bij de Hoogovens.
Ongehuwd gebleven wilde hij in latere jaren proberen om zelfstandig te gaan wonen. Dat was nieuw voor hem. Het betekende een verhuizing naar Abbekerk. Hij ging een tijd van gewenning tegemoet. Hij had nu in zekere zin een eigen thuis gevonden voor de verdere jaren van zijn leven. Hij bleef een verhalenverteller en een levensgenieter tussen de mensen. Hij probeerde daar zo goed mogelijk invulling aan te geven.
In de latere jaren dat zijn gezondheid minder werd, werden zijn mogelijkheden beperkter. In hem kwam de gedachte op om de overstap te maken naar het Verzorgingshuis St. Jozef. Hij was na een fase van voorbereiding en informatie blij met dit besluit. Hij kon het na enkele dagen al goed vinden met de medebewoners. Vanaf de eerste kennismaking klikte het.
Wat één week echter een verandering kan geven en heeft gegeven! Dat was de werkelijkheid die er volgde: het onverwachte overlijden van onze nieuwe bewoner. Vanuit familie volgde er opnieuw aanpak en verzorging, zo kort na elkaar, nu voor de laatste keer.
Op maandag 1 oktober was er in de kerk een Avondwake, met toepasselijke herinneringen, zoals we dat voor ons zien. Op 2 oktober was de crematie in Hoorn, met ook daar herinnering en afscheid. Hij moge rusten in vrede.

Op 8 oktober 2012 is op bijna 90-jarige leeftijd overleden **Martha Maria Slagter-Schouten**. Het was in Huize St.Jozef, rustig ingeslapen na een korte ziekenhuisopname. Een stilte voorgoed kwam er over haar leven, met om haar heen verwerking en genoeg herinneringen. Als moeder van een groot gezin, dat er zou komen, wist zij wat haar te doen stond. In de opbouwjaren na de oorlog kwam de trouwdatum in zicht in de meimaand van het jaar 1946. Samen op weg vanaf dat moment met echtgenoot Piet Slagter uit Lutjebroek. In hun levensweg samen zouden het twee periodes gaan worden in de verdeling: Lutjebroek en Andijk. Met goede zorg was zij in de weer voor haar gezin, een thuishaven voor opvang, met aandacht voor een waardevolle opvoeding. Haar twee namen: Martha Maria, vinden we terug in een bekend evangelieverhaal, een verhaal over twee zussen: als een toepasselijke richtingwijzer. De één, Martha, zorgzaam in de weer, een doener, goed bekend met het huishoudelijke, de keuken. De ánder, Maria, met een luisterend oor, met tijd voor gesprek, met aandacht voor een gast. Het zijn twee verschillende mensen, twee manieren van leven in Martha en Maria. Het bijzondere is om deze namen in één persoon, in één moeder en oma verenigd te zien: om zo te zijn, om zo te doen met haar aanwezigheid en taak binnen haar gezin. Het mag herkenning zijn, met veel dank daarvoor.
In een laatste periode, na het overlijden van haar man, verhuisde zij naar Huize St. Jozef. Het zijn daar nog mooie jaren geworden, met genoeg te ondernemen in de afwisseling van de dagen, met afleiding en invulling. In het laatste jaar ging het minder goed met de gezondheid, minder goed met lopen, met horen, meer afhankelijk worden. In de laatste tijd was er echt zorg en geen goede verandering of verbetering, integendeel. Het kaarsje van haar leven brandde langzaam op.
In de parochiekerk van Andijk hebben we afscheid genomen, met toepasselijke woorden, zang en gebed. Na de Uitvaartliturgie was de begrafenis op de Westerbegraafplaats in het familiegraf bij haar man. Het was op 13 oktober.

Voor de kinderen *Maarten*

Het schitterde dat je ogen er pijn van deden. Rij na rij stonden de jonge soldaten in hun nieuwe wapenrusting. Voor de helft hadden ze die zelf betaald, de andere helft was eigendom van de staat. Legionairs waren ze nu, verdedigers van Rome.

Maarten stond tussen hen in. En ook zijn stem schalde over het veld toen hij de eed aflegde die hem voor vijfentwintig jaar aan het legioen zou verbinden.

Later, jaren later, reed Maarten te paard in het verre Gallië naar de stad Amiens.
Haast had Maarten, want de klokken van de stad kondigden het avonduur al aan.
De stadspoorten zouden spoedig gaan sluiten, en het bericht dat hij bij zich had, was belangrijk. Haast had Maarten, en hij zette zijn paard aan tot galop.
Terwijl de poorten sloten, bereikte hij Amiens. Als hij snel was, kon hij zijn boodschap nog tijdig afleveren

'Een aalmoes, heer?' Een oude man zat in de stadspoort.
Zijn kleding was tot op de draad versleten, en zijn lippen waren blauw van de kou. 'Een aalmoes, edele heer? Ik heb het zo koud!'

Maarten had snel moeten reizen en had dus weinig bij zich. Onderweg had steeds alles voor hem klaargestaan: een bed, eten, een vers paard. Geld had hij niet nodig gehad. Geld had hij niet bij zich. Niks had hij bij zich, alleen het bericht. Alleen zijn kleding had hij. De helft was van de staat, en net als iedereen wist hij wat er gebeurde, als je staatszaken verkwanselde. Maarten had niets te geven. En hij had nog haast ook.

Toen keek de bedelaar Maarten nogmaals in de ogen. Maarten pakte zijn zwaard en sneed zijn mantel in tweeën. Eén helft kon hij weggeven.

Later lag Maarten te slapen. In een droom kwam de bedelaar weer langs. 'Dank, heer Maarten, dat u mij zo rijk hebt bedeeld! Groot zal uw loon zijn in de hemel.'
Toen Maarten de volgende dag wakker werd, was hij ervan overtuigd dat het God was geweest die tot hem gesproken had. Dat hij God had gezien toen hij in de ogen van de bedelaar keek, maar dat hij Hem niet had herkend.

Inleverdatum kopij voor de volgende uitgave: Woensdag 5 december 2012.

Uw contactpersoon: